

— Isaak, mi este ca neputință a tău deoche mai denapte... Lassă-mă și să repăsă căte-o să minste pe banckelă tăă.

— Nu e locă pe banckelă meă, de către nene
tpă mine, nene tpă nebasta mea și nene tpă copilă mei...
Mereu!

— Lassă-mă să măză să pragbulă tăă: e de-
șertă.

— Pragbulă meă nu e făcută nene tpă fermecă-
topă, nene tpă profecie căci minciunoași și nene tpă blesteme-
mătopă... Mereu!

— Întinde măna, să ie a spă skăpella din ma-
rasinălă tăă.

— Nu, căci, deoche ce vei mădea pe dănsulă,
voi și nevoită a lă apă... Mereu!

— Isaak! Isaak! achestă skăpella ară să nene tpă
tine să spă tăponă de așră în împărăția tatălăi meă!

Shi Iisus, rugătoră, făcă să spă spre Iidovă.

— Îndepără! îndepără! stăpînă acesta; nu vezi
vița mea că se șteră la apropierea ta?... Îndepără!
nu vezi kasa mea că treptărește, nămai nene tpă că ceră a
te pezima de dănsa?... Îndepără! callea ta e înain-
te-dă: șumează-dă callea!

Shi, repezindă-se de pe banckelă săă, și îm-
brăncindă-lă că atăta crăzime, în către Iisus căză nene-
tpă a trea oară săă crăcea sa, și zisse:

— Mereu! mereu! mereu!

Dacă, atăpnă, Iisus, pedikindă-se pe să spă nene-
tpă, și zisse:

— Nefericită! amă vreătă că să spăină să te